

Het weeshuis in de azuurblauwe zee

Over het boek

Auteur: TJ Klune

Vertaler: Anneke Bok & Claudia de Poorter

Uitgeverij: Volt

Over de maker

Travis John Klune, geboren in Oregon in 1982, schrijft boeken voor jongeren en volwassenen. Aangezien hij zelf neurodivergent en asexueel is, vindt hij het fijn om deze thema's in zijn boeken te verwerken. Hij schreef ondertussen al meer dan 25 boeken, vooral over romantiek en fantasy. TJ vindt het belangrijk om over relaties en vriendschappen te vertellen zonder te vervallen in clichés en stereotypen. Zijn boodschap over hoop en positiviteit spreekt niet alleen jongeren maar ook volwassenen aan. Een quote uit een interview :

- “Hope can often seem like it's in short supply these days, and while a novel like *The House in the Cerulean Sea* won't fix the world's problems, I hope it can at least serve as a small reminder that we are capable of so much when we stand for what we believe in and lift each other up.”
- Het lijkt wel alsof vandaag weinig hoop te vinden is en hoewel een boek als 'Het weeshuis in de azuurblauwe zee' de problemen in de wereld niet gaat oplossen, hoop ik dat het wel een klein beetje toont dat we heel wat kunnen bereiken als we opkomen voor waar we in geloven en elkaar ondersteunen.

Bron: <https://www.yalsa.ala.org/thehub/2021/05/07/an-interview-with-alex-award-winner-tj-klune-author-of-the-house-in-the-cerulean-sea/>

1. VOOR HET LEZEN

- Waarover denk je dat dit boek zal gaan?
- Zou je dit boek meenemen uit de bib of boekenwinkel voor jezelf?
- Las je al eerder magisch-realistische boeken? Dat zijn verhalen waarbij het grootste deel van de wereld sterk op die van ons lijkt, met enkele kleine magische verschillen.

2. HET VERHAAL

2.1. Korte inhoud

Linus Baker, een correcte, rustige en ietwat saaie ambtenaar werkt voor het ministerie van Toezicht Magische Jeugd. Hij ziet erop toe dat weeshuizen voor kinderen met magische gaven correct functioneren. Wanneer hij de opdracht krijgt om een maand lang een bepaald weeshuis te gaan observeren, lijkt hem dat hoogst ongebruikelijk, maar aangezien de taak rechtstreeks van het Excellent Hoger Management komt, kan hij niet anders

dan vertrekken. De mysterieuze directeur Arthur Parnassus en de zes wonderbaarlijke kinderen in het tehuis zaten niet echt op zijn komst te wachten, maar geleidelijk aan leren ze elkaar toch beter kennen en vallen de puzzelstukjes ook voor Linus op hun plaats.

2.2. Personages

- Linus Baker
 - In het begin van het boek maken we kennis met Linus Baker, het hoofdpersonage. Hij is niet zo'n typisch personage voor een (jeugd)boek, aangezien hij veertig is, als ambtenaar werkt en niet echt speciaal lijkt. Hij volgt de regeltjes nauwgezet en heeft een stil, grijs leventje.
 - Hoe zou je hem in het begin van het boek beschrijven? (saai, correct, precies, star, grijs, stipt, respectvol, ...)
 - Hoewel hij erg stijf overkomt, leer je in het eerste hoofdstuk wel over hem dat hij om de weeskinderen geeft en dat ze hem graag mogen (p.11). Hij neemt hun zorgen serieus en wil dat ze goed terecht komen. Net omdat hij ze als kleine volwassenen behandelt, strikt volgens dezelfde regels, nemen de kinderen zijn vragen serieus en voelen ze zich ook waardevol.
 - Waarom zou het Excellent Hoger Management hem hebben gekozen voor deze speciale taak? (correct, stipt, detailgericht, ...)
 - Hoe verandert Linus doorheen het boek? (Hij laat geleidelijk zijn obsessie met de regels en voorschriften varen, hij sluit vriendschap met de kinderen, hij helpt Sal om minder bang te zijn, hij toont zijn gevoelens, hij gaat een relatie aan met Arthur, hij gaat in op de fantasierijke avonturen van de kinderen, ...)
- Arthur Parnassus
 - Hoe verschilt Arthur van de weeshuisdirecteur uit het eerste hoofdstuk van het boek? (Hij respecteert de kinderen om wie ze zijn, ziet ze als echte mensen, probeert een thuis te maken, probeert ze niet te veranderen om beter te passen in de samenleving, ...)
 - We lezen dat Arthur zelf vroeger ook een weeskind was. Hij is namelijk een feniks. Hij verbleef zelfs op het eiland in hetzelfde weeshuis, maar werd er mishandeld. Begrijp je waarom hij terugkeert naar datzelfde eiland? Wat zou jij doen in zijn plaats?
- De kinderen in het weeshuis. Na enkele hoofdstukken lees je dat Linus een beschrijving krijgt van alle bewoners.
 - Talia: een knorrige kabouter die gek is op tuinieren en er graag mee dreigt mensen te gaan begraven in haar tuintje.
 - Phee: een bosnif die begeleid wordt door Zoé, de nimf die voor het eiland zorgt.
 - Theodore: een tweepotige gevleugelde draak die gek is op knopen en munten. Hij kan niet praten zoals mensen, maar slaagt er toch in te communiceren met alle andere bewoners. De meeste mensen beschouwen hem als een dier.
 - Chauncey: een lieve en dromerige... onbekende blubberige substantie. Niemand weet precies wat hij is, maar hij wil dolgraag in een hotel werken.
 - Sal: terughoudend en angstig, maar kan prachtig schrijven. Hij verandert in een klein hondje als hij erg schrikt.
 - Lucy: onstuimig, luid, dapper en ook de Antichrist.
 - Welke kinderen had jij verwacht in een magisch weeshuis? Op het eind van het boek komt er nog een jongetje bij, een yeti. Welke soort magische kinderen kan je nog bedenken die in het weeshuis zouden passen?
 - Met welk van deze kinderen zou jij wel een middag willen doorbrengen? Welke vragen zou je hem of haar stellen? Op wie lijkt je het meest? Op wie het minst?

2.3. Einde

Op het einde van het boek zijn alle verhaallijnen netjes en positief afgesloten. Je zou zeker kunnen spreken van een 'happy end': Linus woont met Arthur en de kinderen op het eiland en ze gaan trouwen, het ministerie heeft een nieuw bestuur en de weeshuizen zullen anders worden aangepakt, de mensen op het eiland doen niet meer zo gemeen, ...

→ Hou je van zo'n happy end? Vind je dat realistisch? Heb je liever een open einde?

2.4. Sfeerschepping en genre

- Dit boek kreeg heel goede recensies uit allerlei hoeken. Recensenten vonden het wel moeilijk om er een correcte leeftijd op te plakken.
 - Is dit een boek voor volwassenen, tieners of kinderen, volgens jou? Waarom?
- Vooral de gezellige en charmante sfeer en het thema 'aanvaarding' kreeg heel wat bijval. Lezers vonden het fijn om een boek te lezen over twee mannen die verliefd worden, zonder dat dat het centrale thema is of als problematisch wordt gezien door hun omgeving. Linus en Arthur krijgen met heel wat uitdagingen te maken, maar hun liefde voor elkaar is er niet een van.
 - De schrijver kiest er expliciet voor om positief te vertellen over queer relaties. Waarom zou hij dat doen? (Er bestaan uiteraard heel wat 'probleemboeken' over queer relaties. Soms is dat ook helaas de realiteit waar queer mensen mee te maken krijgen. Een positief verhaal is hoopvol en toont dat een fijne, gelijkwaardige relatie voor iedereen mogelijk is)
 - Kan je voorbeelden van boeken of verhalen bedenken die dat ook doen? (Heartstopper, Fangirl, Wat als dit het is, ...) Over welke thema's zou je dit soort positief boek ook kunnen schrijven, om ze bespreekbaar te maken of om jezelf in te herkennen?
 - Heb jij al eens een verhaal gelezen waar je jezelf in herkende? Vond je dat een fijne ervaring? Of vind je net dat je jezelf nog nergens in hebt herkend?

3. VERWERKING

3.1. Verwachtingen en vooroordelen

- Welke vooroordelen heeft Linus aan het begin van het verhaal over Arthur en de kinderen? Hoe probeert hij daar tegenin te gaan? (Je kan dit handig volgen in de verslagen die Linus opstelt voor het Ministerie, op p.132, p.206, p.243 en p.369). In het begin weet Linus niks en gaat hij ervan uit dat het Ministerie hem daarheen heeft gestuurd omdat het niet goed loopt. Geleidelijk merkt hij dat de onorthodoxe aanpak van Arthur Parnassus werkt, hoewel hij in strijd is met de 'regels en voorschriften' waar Linus zo van houdt. Zijn vooroordeel gaat dus vooral daarover: enkel het volgen van strikte richtlijnen kan werken.
 - In het eerste rapport lijkt Linus nogal terughoudend over de aanpak van meneer Parnassus: 'Het eiland Marsyas en het daar gevestigde weeshuis zijn niet wat ik had verwacht' (p.132). 'De kinderen maken een tevreden indruk en bloeien hier misschien zelfs op' (p.134), '(...) lijkt het weeshuis op de rand van chaos te verkeren. Toen ik aankwam, zwierven de kinderen rond over het eiland' (p.135).
 - Het tweede rapport is voorzichtig positief: 'Waar eerst chaos leek te heersen, zie ik nu een vreemdsoortige, maar ontegenzeggelijke orde.' (p.206), Hij schrijft positief over elk kind, vertelt over de band die hij met hen opbouwt en noemt meneer Parnassus 'merkwaardig' maar ook dat hij er verdienste aan heeft dat de kinderen om elkaar geven.
 - In het derde verslag geeft Linus aan dat zijn zo geliefde 'regels en voorschriften' misschien zelfs fout zouden kunnen zijn: '... wil ik niet onvermeld laten dat het mijns inziens richtlijnen zijn en geen bindende regels, die bovendien niet meer herzien zijn sinds ze tientallen jaren geleden werden opgesteld. Hoe kunnen we iets handhaven dat niet met zijn tijd is meegegaan?' (p.244).
 - Het laatste verslag bestaat maar uit een zin: 'Mijn advies luidt dat weeshuis Marsyas niet gesloten mag worden, en dat de kinderen die daar wonen onder de voogdij van Arthur Parnassus blijven.'. Hij geeft zelfs geen uitleg meer, wat hij volgens de regels wel zou moeten doen.
 - Ook over enkele van de magische kinderen had Linus enkele vooroordelen, maar daar stapt hij snel van af. Linus is namelijk erg empathisch. Hij beseft halverwege het verhaal dat zijn vooroordelen verkeerd zijn: 'Talia is een nogal knorrig kind, maar dat wijt ik aan het feit dat ze een kabouter is. Tenminste, dat deed ik aanvankelijk (...). Naar mijn mening wordt onze beeldvorming gekleurd door wat ons is bijgebracht. (...) En hoewel Talia oppervlakkig voldoet aan deze beschrijving, zou je kunnen aanvoeren dat hetzelfde geldt voor de meeste jonge tienermeisjes.' (p.245). 'Volgens mij - en dit is niet alleen mijn persoonlijke mening, maar gebaseerd op ervaring - wordt hij puur vanwege zijn uiterlijk geclassificeerd als geheimhoudingsniveau vier.' (p.246) Net door zijn empathische houding, begint Linus ook zijn andere vooroordelen af te bouwen.

- Welke vooroordelen hebben de andere personages over Linus? Hebben ze het bij het juiste eind of net niet? (Ook over Linus zijn er vooroordelen. Het Ministerie gaat ervan uit dat hij de regels strikt en precies zal volgen, en daardoor het weeshuis op Marsyas zal afkeuren. Niets is minder waar! Linus en zijn onopgemerkte empathie veroorzaken een vloedgolf aan veranderingen in het Ministerie op het einde van het verhaal. Mevrouw Chapelwhite denkt ook dat hij een doorsnee maatschappelijk werker is: 'Mijn soort mensen?' 'Maatschappelijk werkers!' (p.61). In hun korte gesprek op pagina 61 en 62 zegt ze de ene na de andere zin waarbij ze ervan uit gaat dat Linus niet de beste bedoelingen heeft. Naar het eind van het boek toe moet ze toegeven dat ze het bij het verkeerde eind had. Ze vertrouwt hem zelfs haar geliefde auto toe (p.327). De enige die geen vooroordelen lijkt te hebben, is Arthur Parnassus. Door zijn werk met de magische kinderen, weet hij duidelijk maar al te goed dat vooroordelen meestal fout zijn. Hij gaat er dadelijk van uit dat Linus er is om te helpen en dat hij snel zal inzien dat het weeshuis goed werkt: 'Dat belooft veel goeds voor wat ongetwijfeld en verhelderende maand zal worden.' (p.95)
- Zijn vooroordelen altijd slecht? Hoe helpen ze je om de wereld in te schatten?
- Welke vooroordelen had je zelf over de personages of zelfs het hele boek? Had je het goed of fout?
- Welke verwachtingen had je bij de eerste beschrijving van elk van de kinderen? Had je ze juist ingeschat?

3.2. Een huis en een thuis

Het eiland is voor de (wees)kinderen een echte thuis. Linus geeft aan het eind van het boek aan dat hij de naam 'weeshuis' heel slecht vindt. Hij wil de kinderen een echte thuis geven, net zoals Arthur dat doet.

- Wanneer wordt een plaats een thuis voor jou?
- Hoe verschillen een huis en een thuis van elkaar?

3.3. Personages tekenen

MATERIAAL

- papier
- Tekengerief: potloden, kleurpotloden, stiften, ...

Dit boek is erg fantasierijk en vrolijk, met allerlei verschillende personages. Toch is het boek niet geïllustreerd, waardoor we onze verbeelding goed moeten gebruiken. Daag de juryleden uit om de personages te tekenen zoals zij ze voor zich zien.

4. VERDER LEZEN

- Hoge omens : de oprechte en secure voorspellingen van Agnes Nutter, een heks / Neil Gaiman en Terry Pratchett (Het Spectrum, 1994)
! Ook te bekijken als tv-reeks op Amazon Prime: Good Omens.
- De bijzondere kinderen van mevrouw Peregrine / Ransom Riggs (Clavis, 2012)
- De dame / Daniel O'Malley (Boekerij, 2013)

Juryleden kunnen online op de boeken reageren. Ga naar www.deleesjury.be, klik op 'Lezen' en dan op de juiste leeftijdsgroep en het boek in kwestie.